07/09/2020

Ντοκιμαντέρ για την ελληνική κοινότητα της Βηρυτού

/ Ομογένεια

Ταινία – Ντοκιμαντέρ μικρού μήκους ετοιμάζεται για την ελληνική κοινότητα της Βηρυτού η οποία επλήγη από την καταστροφική έκρηξη που σημειώθηκε στο λιμάνι της πόλης του Λιβάνου στις 4 Αυγούστου.

Όταν πριν από τρία χρόνια ο Λιβανέζος δημοσιογράφος Τζορτζ Ιντ (George Eid) ξετύλιγε το κουβάρι της ιστορίας των Ελλήνων του Λιβάνου μέσα από ένα ντοκιμαντέρ με τίτλο «Kalimera Men Beirut/Καλημέρα από τη Βηρυτό» δεν είχε καν φανταστεί πως πολλά από τα πλάνα που κατέγραφε με την κάμερά του στην ελληνική συνοικία έμελλε να έχουν, σήμερα, ιστορική αξία.

Η έκρηξη της 4ης Αυγούστου στην πρωτεύουσα της αραβικής χώρας «πλήγωσε» ανεπανόρθωτα κτίρια που είχαν το δικό τους ξεχωριστό αποτύπωμα, όπως το παλιό ελληνικό κλαμπ, εκεί όπου γράφτηκαν ορισμένες από τις πλέον όμορφες σελίδες στο βιβλίο της ιστορίας της ελληνικής κοινότητας.

Συγκλονισμένος από τις εικόνες που αντίκρισε μετά την έκρηξη, καλύπτοντας από τα πρώτα κιόλας λεπτά τις εξελίξεις στο πεδίο, ο Τζορτζ Ιντ αποφάσισε να πάρει ξανά την κάμερα και με το συνεργείο του να γυρίσουν ένα ντοκιμαντέρ μικρής διάρκειας, όπου καταγράφονται προσωπικές μαρτυρίες Ελλήνων της Βηρυτού, που βίωσαν στο πετσί τους τον τρόμο της φονικής έκρηξης.

Στο ντοκιμαντέρ, το μεγαλύτερο μέρος του οποίου έχει ήδη ολοκληρωθεί, ο Τζορτζ Ιντ έδωσε (προσωρινά) τον τίτλο «Το ζεϊμπέκικο της Βηρυτού» καθώς, όπως εξηγεί στο Αθηναϊκό-Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων, το ζεϊμπέκικο κρύβει συχνά πόνο, είναι η σωματική έκφραση της ήττας μέσα από τον χορό και πολλά άλλα που σε αυτή τη δύσκολη στιγμή για τον Λίβανο και τους Έλληνες που ζουν εκεί θα μπορούσε να αποτελέσει ένα είδος «γέφυρας».

«Όταν μάθαινα να χορεύω ζεϊμπέκικο, τα Σάββατα που μαζευόταν όλη η οικογένεια και ήταν σαν μια μεγάλη γιορτή, μού έλεγαν πως “κληρονομήσαμε” αυτό τον χορό από τη Μικρά Ασία και πως τα ζεϊμπέκικα μιλάνε συχνά για θλίψη, για ανθρώπους ηττημένους από τη ζωή, που έχουν περάσει πολλά αλλά έχουν διατηρήσει την αξιοπρέπειά τους. Χορεύουν με τα “φαντάσματά” τους, με τις αναμνήσεις τους κι έτσι βρήκα ότι το ζεϊμπέκικο μπορεί να αποτελέσει τον συνδετικό κρίκο με τον λαό του Λιβάνου αυτή τη στιγμή», λέει χαρακτηριστικά ο Λιβανέζος -με ελληνικές ρίζες- δημοσιογράφος.

«Κάθε Έλληνας που ζει στο εξωτερικό προσπαθεί να βρει κάποιον τρόπο να συνδυάσει βιώματα και καταστάσεις με την Ελλάδα ακόμη κι αν αυτά σε μια πρώτη ματιά μοιάζουν ασύνδετα. Ο παππούς μου, για παράδειγμα, έλεγε πως ακόμη και η Κόστα Ρίκα θα μπορούσε να είναι ελληνική αφού συμπεριλαμβάνει ήχους οικείους, όπως το "κόστα". Είναι κάτι που κληρονόμησα από τον παππού μου κι έτσι κι εγώ προσπαθώ να βρω κάτι "ελληνικό" στα πάντα και εν προκειμένω με το ζεϊμπέκικο προσπαθώ να "ντύσω" τον πόνο», τονίζει και η φωνή του «σπάει», όταν αναφέρεται στα όσα βίωσε -και συνεχίζει να βιώνει-ο Λίβανος μετά την 4η Αυγούστου.

Μέσα από το ντοκιμαντέρ «περνούν» ιστορίες Ελλήνων που ζουν στη Βηρυτό, μία εκ των οποίων αφορά μια οικογενειακή φίλη του Τζορτζ Ιντ, την Αννούλα Αρμάου, που έχει απομείνει μόνη απ' όλη την οικογένειά της και την οποία η μοίρα «χτύπησε» βαριά καθώς έχασε το μάτι της στην έκρηξη. «Στόχος είναι να διατηρήσω ζωντανή τη μνήμη της άλλοτε κραταίας ελληνικής κοινότητας του Λιβάνου και να στείλω ίσως κι ένα μήνυμα ελπίδας. Είναι ένας τρόπος να κρατήσω ζωντανή την ταυτότητά μου παρά το γεγονός ότι μόνο το DNA μου είναι αυτό που με συνδέει με την Ελλάδα. Μπορεί να μην έχω ελληνική υπηκοότητα, κληρονόμησα ωστόσο πολλές από τις ελληνικές αξίες και έχω σκοπό να τις παραδώσω στις επόμενες γενιές», υπογραμμίζει ο Τζορτζ Ιντ, ο οποίος έγινε πατέρας πριν από λίγους μήνες και έδωσε, μαζί με τη σύζυγό του Ράνα, στην κόρη τους το ελληνικό όνομα Ελένη.

Το νέο ντοκιμαντέρ του Τζορτζ Ιντ είναι γυρισμένο στα ελληνικά, ενώ θα μεταφραστεί με υπότιτλους στα αραβικά και στα αγγλικά. Θα μπορούσε να πει κανείς ότι αποτελεί ένα είδος συνέχειας του «Kalimera Men Beirut/Καλημέρα από

τη Βηρυτό», όπου ο γνωστός δημοσιογράφος κατέγραψε τη ζωή των Ελλήνων στον Λίβανο, τον πόνο και τη χαρά τους. Ακόμη και η μουσική επένδυση του πρώτου ντοκιμαντέρ «δένει» με «Το ζεϊμπέκικο της Βηρυτού», αφού ακούγονται σ' αυτό τραγούδια της Σωτηρίας Μπέλλου αλλά και πολλά άλλα ρεμπέτικα. «Τρία χρόνια μετά, σχεδόν τίποτα δεν έχει απομείνει απ' όσα απεικονίζονται σ' εκείνο το ντοκιμαντέρ», σημειώνει ο Λιβανέζος δημοσιογράφος, ο οποίος φαίνεται να τηρεί την υπόσχεση που είχε δώσει με αφορμή το πρώτο ντοκιμαντέρ, ότι «...θα συνεχίσω, με όλες μου τις δυνάμεις, να προσπαθώ να κρατήσω ζωντανή τη "φλόγα" του ελληνισμού στον Λίβανο».

Υπενθυμίζεται ότι ο Λιβανέζος δημοσιογράφος ήταν αυτός που είχε την πρωτοβουλία και για τη διοργάνωση του 1ου Ελληνικού Φεστιβάλ Λιβάνου, τον Ιούνιο του 2019, που στέφθηκε με μεγάλη επιτυχία και το «αγκάλιασαν» όχι μόνο οι Έλληνες που ζουν στην αραβική αυτή χώρα αλλά και πολλοί Λιβανέζοι.

πηγή: ΑΜΠΕ